

венъ началникъ надъ третѣя-та частъ отъ царство-то си τὸ τρίτον μέρος τῆς Βουλγαρικῆς βασιλείας, ἤγουν ἀπὸ Θεσσαλονίκης ἄχρις Ἱερικῶ καὶ Καννίνων. <sup>24)</sup> То е была Юго-Западна-та половина на Македонія, която ся е наричала Кутмичевица <sup>25)</sup>. Единъ Гръцки паметникъ называ св. Климента архіепископъ Българскіи. Но да ли той е управлявалъ и всичка-та Българска църква, за това такожде не може да се каже опредѣлительно. — По всички-тѣ тѣзи свидѣтельства може да се сѣди, че въ Българското царство при Бориса едновременно трима архіереи сѣ носили архіепископско званіе, отъ които единъ е светителствовалъ въ Западна-та частъ, *Моравскіи*, други въ Юго-Западна-та (въ Македонія) *Тибериополскіи* или *Величскіи* <sup>26)</sup>, а третии и най-главнии въ Источна-та, и е ималъ тронъ-тъ си въ столичнии градъ *Преслава*. Отъ Българскитѣ епископи при Бориса знаемъ само: *Гавриилъ Охридскіи*, който е присѣдствувалъ на Фотіевъ-тъ соборъ въ 879 г. и *Сергѣй Българскіи*, за когото се споменува въ едно писмо на Папа Йоаннъ VIII до Бориса. —

## ГЛАВА ТРЕТЯ.

*Учреждање-шо на 1-ва-ша Българска пашріаршія и неимаша исторія до 1018 год. Пренасяње-шо на Пашріаршескѣи престола въ Охрида.*

Въ 10-тии вѣкъ и тѣзи слаби връзки, съ които Българска-та църква се подчини на Константинополскіи

<sup>24)</sup> Οἱ ἀρχιεπίσκοποι τῆς Βουλγαρίας. За този паметникъ ние щемъ споменемъ по-надолѣ. —

<sup>25)</sup> Палаузова, Вѣкъ Болгар. царя Сим. 31.

<sup>26)</sup> Тѣй поне се е титуляралъ св. Климентъ. Κλήμης, γενόμενος ἐπίσκοπος Τιβεριόπολεως ἤτοι Βελίκας. Тибериополь или Велика е билъ на мѣсто-то на сегашна Струмица. —